Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nuo ex que in hac uita tristiciam generant nonsica
ficarent ei. neq; qd mors presentes delectationes am
putat. Vane eni incumbebat spei. et istud idum
quasi incelum sagitare conabatur. Sed qn̄ natu
ram hominū mors latere potest. Et quom̄ puer
iste ignoraret eam. qui omni intellectu mentis
eornatam possidebat. Pensabat ut insemetipso
cur eum inaccessibilem fore pater adiudicaue
rat. et omni uolenti adeum ingredi. ñ permittebat
introire. Nouerat enim. quia ñ sine patris siu im
pio istud fiebat. Tamen uerebatur interogare eū.
nec omnino interogandū er arbitras; certe qd nō
mutua pater ei aliquomodo prudent. simul eā
adtendens qua si secm̄ uoluntatem patris res agi
tur. et si interogaret nūquā a pater ueritatem di
cet. Vnde ab alis et ñ a patre ista discere ercogi
tauit. Vnum ut erpedagogis amabiliorem ceteris
in partem traxit. que interogauit. cur se pater
in tra muros reclusisset. adiungens quia si hoc
uteretur manifestum in freetis. in carnis eius
pomnib̄. et testamentū penitus amittere dispo
nam tecum. Pedagogus trag; cū ert et ipse sapi
ens. et sciret puer intelligibilem et perfectam pru
denciam ne s quandoq; idē puer auctor pieu
li fieret. cuncta ei crudelitatem referauit. 1. ad uis
xpianos inductam arege persecutionem. et peripue
contra hemitas et quomodo effugati sūt et eli
minati de omni incertu regione illa. qualiaq;
minantur ei astrologi pnunciauerunt. Ne
g inquid audiens illoq; doctrinam. hanc pponas
serte. uxe ñ multos terum colloqui uoluit. s; s bn
pbatos et cca te fi deles nos constituit. manda
ta nobis tbuens. ut michil t tristium uite
moral nonficaretur. hec ut auditur uuenis.
michil aliud apposuit loqui. Tetigit quippe cor illi
sermo salutaris. et paraclm gra intellectu. ales ei
oculos apire cepit. ad uerum conductura dn̄. pur
sequens sermo declarabit. frequent ut pat ei astu
dendum puerum uenebat. nam ercellenti amore
diligebat eum. Quadā aut die uiditur ei filio. Di
cere ate qddam cupio. o dne rex. uū tristicia as
sidua et sollicitudo cōtinua corrodit animā meā.
Pater ut hec auditur concussa sūt mgr omnia
uiscera ei. et ait illi. Dic in amantissime fili que
e que te continet tristicia. et continuo ipsam
ingaudium cōuertere festinabo. Qui dixit illi.
Quid s uuit qd in tra muros istos. et portas cōclu
dens me inaccessibilem me pfius et incontemplabi
lem cunctis cōstituit. Tunc pater ait. Nolo fili ut
uideas aliqd qd cor tuū possit amaricare. et tibi
leticiam amputare. indeleuis eni ingib̄ et gaudio
pbenni et hilaritate uuere te pomne selm de
sidero. Ait aut̄ pater filius. Bene scias dne quō
isto modo ñ ingaudio et leticia uuo. s; in tribula
tione potius et in angustia multa. in tm̄ qd et ipse
cibus et potus insipidus in apparet et amarus.
Videre eni desidero que extra portas istas sunt om
nia. Si g uis ne doloriby; deficiam. uibe quo uo
lucro pcedere. ut animo quea delectari cōtempla
cione rerum quas hactenus ñ uidi. Contristatus
e g rex ut auditur talia. ppendebat; si denega
ret ei. qd petebat. amplioris ei istitie et sollicitu
dinis auctor extiterit. Tunc ait illi. Et ego fili
tui desiderio satis faciam. Electos g equos uisit
adduci. continuo. et obsequium regale et idone
um cunq; pcedere impans. quocunq; uellet pge
re pmisit. diligenter pcipiens ministris ei. ut ni
chil fedum in occursum ei ueniret. omni cautela sa
tagerent. s; omne bonum et iocundū ei demonstrā
chorosq; plaudentes uicaniis et omne genere mu
sicq; eū ante cedere et uaria delectationis specta
cula facerent. ut his mens ei uacaret et iorum
daretur. Igitur sic frequentans pcessionis regis
filius. uidit due quadā clam eū ministris suis
duos uiros quos unus qdem lepsus. cecus ut alt
erat. Quos uidens contristatus e animo. et due his
qui secum erant. Qui sunt iti. et qualis fedus hoc
aspectus. Illi ñ ualentes qd ad aspectum illi uene
rat occultare. dixerunt. Passiones iste sunt huma
ne. que ex materia corrupta et corporis mala cō
plexione hominib̄ solent accidere. Et ait adolesc
ens. Omnib; hominib; ista nūq̄d contingere so
lent. Dicunt illi. Non omnib̄ s; quib; conuenit.
sanitas. ex bunoq; malo; abundantia. Rursus
g interogauit puer. Si ñ hominib̄ omnib̄ istud
contingere solet. s; quibdā g non sūt. qs appen
sura sūt ista mala. an indefinite et uipuise sup
uenuunt. Respondert illi. Et quis hominum
potest tuta pudere. et diligenter cognosce.
hoc eni humanam naturam sup gdiuit. solus q;
hereditarii e. dis immortalib; Et cessauit qui
de filius regis interogare. Sup hoc ut qd uide
rat doluit corde. et mutata est spes ei. pter in
consuetudinem regis. Post multos ut dies rursus

29